

NOVELL

Komma

ut-brevet

Roy Panen

Noveller

Från:

Vill va me dej : Förförelser

1	Hem till Daniel	1-4, 12-29	81 s.
2	Amsterdam	5-11	32 s.
3	Hjälpmedel	30-34, 38-41	40 s.
4	Komma ut-brevet	35-37, 61-76	70 s.
5	Gud eller inte	42-49, 55-60	50 s.
6	Skrämselhot	50-54	28 s.
7	Ragnar på besök	81-94	46 s.
8	Ångest	77-80, 95-105	57 s.
9	Utflykt	106-116	50 s.
10	Göra slut	117-122	29 s.
11	Kul på bibliotek	123-132	49 s.
12	Hem till Kim	133-153	79 s.
13	Grå vardag	154-162	39 s.
14	Underbart mys	163-181	64 s.
15	Ny bagare	182-190	40 s.
16	Problem	191-199	39 s.
17	Fängelsemord	200-216	60 s.
18	Avslöjandet	217-230	54 s.
19	Hämnd	231-239	35 s.
20	Taxi hem	240-251	52 s.

Information

Noveller

Vill va me dej : Förförelser, har gjorts om till tjugo noveller.

Hela boken finns med bland novellerna. Texterna har inte gjorts om och är i sitt original.

Novellerna ligger i en nummerordning som någorlunda följer originalbokens linje av innehåll.

Med hjälp av dessa tjugo noveller kan läsaren få en god inblick över vad originalboken handlar om. Och man kan enkelt välja att läsa fristående delar av boken.

Vill va me dej

Förförelser

Roy Panen

Roy Panen
Bokförlag

ROY PANEN -
NOVELLER
FÖRFÖRELSER
KOMMA UT-
brevet

Information

NOVELLER FÖRFÖRELSE Komma ut-
brevet (4) 2024

Hämtad från: Vill va me dej : Förförelser (2)

© Roy Panen 2015

Roy Panen Bokförlag, Sollebrunn

www.panen.se

roy@panen.se

Omslagsfoto: Sol bakom moln, Roy Panen

Omslag: Roy Panen

ISBN 978-91-89909-26-7

Denna bok skyddas av upphovsrättslagen.

Hej!

Kanske är du en av dem som föredrar kortare berättelser, noveller.

Min romanserie Vill va me dej, är en serie på sju böcker, men som innehåller ett antal kortare och avslutande berättelser. Kanske kan dessa vara ett alternativ för val av läsning, och att du senare vill ge dig på att läsa hela serien i sin fulla längd.

Genom serien får du läsa om massor av händelser, som har en koppling till varandra och med det hänger ihop, med flera röda trådar: kärlek, homosexualitet, synskada, gudstro, och en vilja av stål.

Men serien handlar också om självmordsförsök, självskadebeteende, mord, misshandel, våldtäkt, våldtäktsförsök, mobbning, rasism, homofobi, och mycket mer.

Och hela berättelsen får ett stort och pampigt avslut i bok sju.

I denna novell Kommut-brevet, letar Kim och Daniel förtvivlat efter Ragnars brev. Detta brev som avslöjar Daniels läggning till killar.

Baksidestext

Mamma kommer hem och får syn på Daniels brev som han glömt kvar uppslaget på köksbordet. Detta brev som han i dag fått av Ragnar, sin blinde kompis i Norge. Hon läser det och får veta om Daniels homosexualitet.

Detta som ju inte var meningen. Och nu vet inte Daniel om mamma har läst brevet eller inte.

Han får hjälp av Kim att leta efter det. Men de finner det inte någonstans. Det är som bortblåst.

Men efter en längre stunds letande finner Daniel brevet ihop med sina andra brev från Ragnar.

Fast nu vet han inte om mamma bara har städat bort brevet, eller om hon också kan ha läst det.

Han behöver hjälp av Kim att försöka läsa av mamma, när hon kommer hem, om hon verkar dölja något. Om hon kanske till och med visar på ett dåligt samvete.

RAGNARS

BREV

35 viktigt brev

på vift

Daniel och Kim, Daniels rum

Efter en stund blir Daniel allvarlig och frågar:

–Kim, från en sak till en annan ... Har du sett ett brev liggandes någonstans, här inne i mitt rum, eller i köket, eller i vardasrummet ...? De är skrivet med punktskrift. Fast min adress utanpå kuvertet är nog med vanlig, svart skrift. De är ett brev från Ragnar, som jag fick i dag. Jag läste det i förmiddag, och är säker på att jag måste ha glömt kvar det på köksbordet.

Daniel låter lite orolig på rösten. Det är något som tynger honom. Han kan inte låta bli att tänka på att mamma kan ha läst brevet. Fast han

vet att han kan lita på henne. Hon skulle aldrig läsa hans brev, utan hans medgivande. Det är det egentligen inget snack om. Hon är pålitlig. Men var är brevet, och är mamma fortfarande ovetande ...?

Kim ser på honom och hans oro, och föreslår att de ska leta efter det. Han hjälper honom att söka, börjar se sig om i rummet, men ser inte ett spår av det.

Allt han ser i rummet är en imponerande ordning på alla saker. Daniel har en beundransvärd ordning på allting. Även i skåp och lådor har han total ordning. Han förstår att det måste Daniel ha för att själv kunna hitta, fast detta utan att på något vis verka ha ett kontrollbehov. Frågar man honom efter en tejprulle, håslag, linjal ... skulle man inte få svaret att leta någonstans i lådorna eller på hyllorna. Nej, man skulle få typ X-, Y- och Z-koordinater, med en exakt plats i en skrivbordslåda eller på en hylla på väggen.

Men hur gör Daniel om han måste flytta och rummet är större, mindre eller har en annan form, om möbleringen och förvaringen i det gamla rummet inte fungerar i det nya? Tänk om han med det inte bara kan kopiera över det

gamla till det nya. Blir det problem då och måste han lära om?

Till slut ger de nästan upp att leta. De sätter sig på sängen och funderar tyst.

–Du ser inte brevet här inne någonstans, va?

–Nix!

Kim berömmar honom ännu en gång för hans ordning och frågar om han har ett visst, ovanligt stort behov av att hålla ordning.

Daniel ler och säger att när själva spontana letandet med ögonen inte finns, måste han ordna allt i en struktur i huvudet. Allt av småsaker som han behöver ha ordning på försöker han sortera, organisera i kategorier, i minnet och på papper i punktskrift. Varje gång han ska ha något, och har glömt var han senast lagt det, kan han ju inte gå igenom hela rummet för att hitta det han söker. Det skulle förmodligen snart göra honom tokig. Han säger att han mår bättre av att ha struktur i livet och god koll på saker.

Kim lägger armen om honom. Daniel svarar med att lägga handen på Kims lår. Kim pussar honom på kinden. Daniel vrider huvudet och möter honom i en kyss. Kim välter försiktigt ner honom på sängen. De kysser varandra och händerna far runt och klämmer och smeker, in

under kläder, över naken hud: bröst, ryggar, rumpor, lår ...

–Ja skulle kunna hålla på me dej i flera dygn i sträck utan att tröttna, säger Daniel.

–Samma här, men då me en liten paus nån gång ibland, för att äta å gå på toa.

–Ja, fast då gör vi de tillsammans å me de släpper vi inte varann då heller. Ja släpper dej aldri ...

Samtidigt som Kim känner hur Daniel håller på med honom, ger honom denna underbara behandling – igen, så blir han lite allvarlig. Han möter en tanke på vad han håller på med, en påminnelse om vad han samtidigt gör mot Camilla – eller inte gör mot henne. Det som han nu gör är inte just mot henne.

Och tankarna börjar snurra och blåsa upp i huvudet.

När Camilla, säkert som bäst, sitter och tröstar en kompis, som är ledsen för att pojkvännen har gjort slut – ligger Kim som bäst i armarna på en kille. Bara tanken på hur Camilla skulle reagera, får honom att känna en kall kår av ångest längs med ryggraden.

Men i nästa sekund försöker han stänga av henne och istället tänka på något annat, på

Daniels svåra situation – och nu med brevet. Han måste hjälpa honom att finna det innan hans mamma kommer hem och eventuellt finner det. Om hon nu inte redan tidigare har läst det. Men för Daniels skull måste de nu snarast hitta det.

36 Letar vidare

Tillsammans letar de vidare, går runt i lägenheten och söker på alla tänkbara ställen: i vardagsrummet, hallen och slutligen köket. Daniel säger att mest troligt är att det finns i köket, för det var där som han i förmiddags suttit och läst det.

–Gud, de står ju i brevet – allt om att ja är homosexuell. Mamma får inte ha läst de. Hon får bara inte ...

Daniel känner det hemskt och oron blir konstant.

Kim söker i köket, men ser inget brev någonstans. Bara några räkningar som ligger på bänkskivan, vid kaffebyggaren. Han letar i tidningskorgen, som står på golvet vid fönstret,

men där finns bara några gamla dagstidningar och en massa reklam.

–Gud, hjälp! säger Daniel. Va ska ja ta mej till? De måste va mamma som har lagt bort brevet. Tänk om hon har läst de.

Kim förstår att brevet är mycket viktigt. Daniel grips av en mindre panik och en tår trillar nedför kinden.

–Snälla Daniel ... Försök slappna av lite å tänk inte på de värsta ... De måste finnas nånstans ...

Kim drar fram en köksstol åt honom. Han mer eller mindre beordrar honom att sätta sig och varva ner. Själv sätter han sig på en stol bredvid.

–Nu finns de bara ett ställe kvar att leta på, som de kan va på, å då i brevhögen i en av skrivbordslådorna. Men ja är hundra på – att där har ja inte lagt de. I så fall skulle ja komma ihåg de. Hjälp, va ska ja göra?

–Säj inte de. Ibland är man så säker på en sak, fast att man kan ha helt fel.

–Mamma vet nog säkert nu att ja gillar killar. Å ja vet inte hur hon har tagit de.

Av någon anledning känner Kim igen sig i Daniels oro. Tänk om Camilla skulle komma på

att han också är intresserad av killar – eller mer inte längre gå på hans lögn. Då skulle hon dra ... och be honom fara och flyga ... Fast det måste väl vara annat med ens mamma. Inte skulle väl hon be honom fara och flyga bara för att han gillar killar.

–Daniel, vi ska hitta brevet. Va så säker.

–Fans helvetes jävlar.

Daniel sjunker ner framstupa över köksbordet med ansiktet vilande mot sina armar. Förtvivlat börjar han gråta och det finns ingen hejd på gråten.

Kim känner sig nödställd. Vad ska han göra? Daniel ser helt förstörd ut ... Någonting måste han göra för att hjälpa sin vän.

Han vrider på sig, tittar ut genom fönstret, ner över lekplatsen. Tittar på några små barn som gungar i gungställningen och tjoar glatt. Försöker komma på något ... men det känns helt omöjligt i denna stund. Huvudet känns blockerat, tänker att det nog bara finns en medicin för att få honom att komma tillbaka ... och det är med tröst.

Han reser på sig, går fram och kramar om honom – länge.

–Fan, där rök mammas chanser att få bli

farmor ...

Kim börjar skratta.

–Är de inte värre än så? De kommer hon nog kunna klara leva me. Du får väl adoptera nån unge.

Kim får Daniel att sluta gråta och börja se på det hela med en nypa humor. Han får honom att också börja skratta.

–Ja, du har rätt. Mitt liv får inte gå ut på att bara göra mamma lyckli. Ja måste i första hand göra sånt som gör mej själv lyckli. Om ja är lyckli – finns de desto större anledning för henne att känna sej lyckli.

–Ja, så talar en klok man – som har huvet på skaft. Ja kan förstå hur de känns ... men vi måste ändå på nåt vis gå vidare ... När din mamma kommer hem kan ja va kvar hos dej. Ja kan me mina ögon försöka läsa av hennes reaktion på ögonen å ansiktsuttrycket. Skulle de då va nåt illavarslande, så lovar ja ge dej min intuition över läget, å innan ja går. Blir de bra?

Kim vill på något sätt muntra upp honom. Han börjar bita lätt och suga på Daniels öra.

Daniel lyfter sitt huvud och vänder upp ansiktet mot hans, och han torkar sina tårar med tröjärmen.

–Du är så snäll – å go, Kim.

Kim fortsätter nafsas i örat och allt ivrigare. Daniel stönar och känner två händer trevar över sina lår, in mot skrevet. Det gör honom glad ... och han flinar gillande, men säger ändå i ett försök att avbryta honom:

–Varför gör du så? Vi har inte tid för sånt nu. Vi måste hitta brevet ... Kom, vi går in i mitt rum.

Han känner sig något lugnare. Skräcken att eventuellt ha avslöjat sig för mamma känns inte lika intensiv. Det finns ett lugn, en trygghet som väntar, fast långt borta vid horisonten. Kanske ska han i tankarna hinna nå dit, innan nästa storm av oro blåser upp. Han känner alltmer att det som hänt har hänt, gjort är gjort och är inget att göra något åt längre, inget att gå och gräva ner sig för.

Kim föreslår att de ska lägga sig en stund på hans säng och fundera ut något.

Och när de ligger på sängen stryker han handen över Daniels bröst och frågar: När de har funnit brevet, om han vill visa honom hur han skriver med skrivramen. Kim har inte kunnat släppa den, då nyfikenheten är för stor. Det lovar Daniel, men först när de hittat brevet.

–Va skulle du ha lagt brevet om du varit ja?
frågar Daniel missmodigt.

–Ja vet inte ... Ja är nog mer inne på att din mamma har lagt de någonstans ... kanske där som du nämnde förut, bland dina andra brev.

–Nä ... tror du de?

37 Finner brevet

Medan Kim ligger kvar på sängen går Daniel bort till skrivbordet, drar ut en skrivbordslåda, lyfter fram en bunt brev, men ändrar sig och lägger tillbaka alla utom det översta. Han öppnar det och läser. Blir glad när han ser att det är brevet som de letat efter.

Kim blir också glad.

Daniel förklarar att en del av innehållet i brevet avslöjar hans läggning, som han nämnt tidigare, och att han gjort ett misslyckat försök att få ihop det med Ragnar ...

Kim försöker trösta, att han nog måste släppa tanken på om hans mamma har eller inte har läst brevet. Har hon gjort det så är det nog i så fall meningen ... Ödet har nog så att säga bestämt

det. Och vad för något negativt skulle i så fall kunna hända? Hans mamma kommer att ta hans läggning på ett bra sätt, förståndigt, med massor av kärlek ...

Men det kan också vara så att hon inte har läst det. Hon kan helt enkelt bara, då hon kanske städat undan på köksbordet, ha lagt det i lådan bland de andra breven – utan att läsa det.

Daniel tycker han har en rimlig förklaring, att han kan ha rätt i det han säger. De får nu bara hoppas på att det är så ...

Kim är också nyfiken på brevet, på innehållet, och frågar om det är av mycket privat karaktär, om det är känsligt att läsa upp för honom.

Men det är det inte.

Daniel läser det för honom.

Kim kommenterar att han har en mycket fin vän i Ragnar och ber honom ta vara på honom. Sådana vänner växer inte på träd, precis.

BRITT I

FÖRTJUSNING

61 Britt

kommer hem

Daniel, Kim och Britt, hos Daniel och Britt

Ingen av dem hör att Daniels mamma har klivit in genom ytterdörren och står nu i hallen och lyssnar. Hon blir både glad och rörd av tanken på hur bra Daniel har det nu.

Ingen märker att Britt står vid sovrumsdörren och lyssnar när de spelar och sjunger. Kim sitter med ryggen snett vänd mot dörren. När hon uppenbarar sin ankomst blir båda väldigt förvånade.

–Hej på er. Va vackert ni spelar å sjunger. Ja är mäkta imponerad. Ja ser att du har tagit hem en kompis. Va trevligt.

–Hej, mamma, är du hemma nu.

Daniel gör ett gott försök att presentera dem för varandra. Hon går fram till Kim och skakar hand med honom. Daniel fortsätter:

–Vi träffades vid sjön i eftermiddas. Men vi har stött på varann på stan vid ett par tillfällen tidiare.

–Ja, så trevligt.

–Mamma, Kim är en rikti baddare på keyboard – å gitarr.

–Jo, tack, ja hörde väl hur fint ni lät.

–Ja kan spela fiol å blockflöjt också, å trummor, säger Kim och sträcker stolt på sig. De va väl dom instrumenten ja starta me som liten, då mitt musikintresse börja som fyra-, femåring. Fast de är väl instrument som ja mer eller mindre har lagt på hyllan.

Han gör försök att ytterligare imponera på Britt, fast att han känner sig blyg – som en främling.

–Men fiol är väl ett vackert instrument. Ja älskar musik där de finns fiol me. Å blockflöjt ... Daniel, ja tror din blockflöjt ska ligga i nån låda i förrådet på vinden. Den kan ja leta fram nån da, om du vill.

Hon kan inte låta bli att snegla lite försiktigt

på Kim, för att beundra honom. En sådan lintott som han ser man inte varje dag, och med klarblå lysande ögon. Hon tycker också lintotten är himla söt, speciellt nu då han börjar rodna något. Märker att han inte längre vill möta upp med hennes ögon. Och han har fått en härlig rödfärg på kinderna. Hon ser att han tittar med blicken ner mot golvet, på den blårandiga trasmattan. Sedan vänder han blicken mot Daniel.

Hon förstår att hon inte gjort något vidare intryck på Kim, så hon slutar titta med den där blicken, för att inte göra honom än mera generad.

–Förresten, Morgan har ringt, säger Daniel i ett försök att bryta tystnaden. Ja sa att du kunde ringa honom när du kommer hem.

Han går och sätter sig på kontorstolen framför skrivbordet. Lutar bröstet i en bekväm ställning mot stolsryggen.

–Åh, har han de, säger Britt och låtsas bli positivt överraskad. Ja som har suttit å beklagat mej över honom för Anita.

I själva verket biter hon ihop en sur känsla av besvikelse. Nu passar det minsann att ringa. Anita har sagt åt henne att inte ge upp så lätt, att

hon ska försöka ha mer överseende för hans tillkortakommanden. Men det är inte lätt när man har blivit lurad och bränd så många gånger av alla karlar genom åren. Fast att Morgan känns något alldeles speciell, så vill hon inte chansa eller ta några risker med hans tillgivenhet och välvilja till henne. När hon ser på Kim kan hon se en viss likhet mellan honom och Morgan. Fast Morgan är inte lika mycket lintott.

–Men mamma ... Du ska nog inte döma honom för tidit. Ge honom lite tid å mer än en chans att visa va han går för. Han va mycke trevli i telefonen. Förresten verkar han rätt så nere i dej.

Daniel känner att han vill vara själv med Kim. Han vill få mamma att gå och ringa Morgan.

–Åh, tror du de. Va gla ja blir när du säger de. Ja, du har nog rätt i de, att ja ska ge honom mer än en chans. Okej, då går väl ja å ringer honom nu.

Hon lämnar dem och går till telefonen i köket och ringer Morgan.

62 Kan Britt ha läst brevet?

Daniel och Kim, Daniels rum

Daniel går bort till sängen och sätter sig bredvid Kim. Med viskande ton pratar de om Britt.

Daniel vill veta vad han har fått för intryck och uppfattning, vad han tycker om henne och hur hon betar sig mot honom. Inte minst är han spänd på hur hon betar sig och verkar vara, med tanke på brevet han fått från Ragnar. Han vill höra från honom om det kanske finns någon risk att hon har läst brevet.

Frågorna är många och inte alls lätta att svara på. Kim hinner inte ens försöka svara förrän nästa fråga kommer.

Men så gör Daniel ett uppehåll med sina frågor – som om de helt plötsligt tar slut. Han har redan, lite nervöst, ställt alla frågor som går att ställa. Men inte ett enda svar finns som möter honom. Han har givetvis orimliga förväntningar, på såväl Kims iakttagelseförmåga som eventuella tillfredsställande svar på frågor-

na.

Varför all denna oro? Är det inte bättre om han bara släpper alltsammans, slappnar av och njuter av livet?

–Vet du ... Ja tror nog du kan va helt lugn. Ja tror inte din mamma har varit så nyfiken å me de läst brevet. Åtminstone verkar de inte så på henne. Ja menar att hon inte titta nåt konstit på dej å verka inte nåt misstänksam. Troligtvis har hon bara städat undan ditt brev. Du har nog haft en väldi tur me brevet.

Han gör sitt bästa att vara tydlig och att ge honom sin tro om det hela.

–Om de ändå kunde få va sant. Ja vet inte om ja skulle fixa de hela, om mamma skulle ha fått veta allt om mej. Gud, ja kan inte tänka mej in i den situationen.

Han försvinner in i sina tankar för en stund och blir lite frånvarande.

–Jo, men va vet du ...? Din mamma kanske till å me skulle ta de hela rätt bra. De är nog en sån personli sak me hur man tar de. En del kanske blir lessna å förtvivlade, medan andra blir avvisande å tar avstånd. Men så finns de dom som tar de hur bra som helst å till å me blir glada ...

Ja tror att mina föräldrar skulle reagera så, utifrån de mellersta, me största säkerhet. Dom skulle fökasta mej som sin son å me de döma ut mej – fullständit. Dom skulle säja att ja har fått den onde i mej – att ja är besatt av djävulen. Men mina föräldrar får man väl sätta på undantagsbänken – dom är ju inte normala i huvet, nån av dom, å tillhör dessutom en sekt så att säja, som ja nämnt tidiare. De finns inget av avvikande art som skulle accepteras å respekteras av dom. Dom fördömer allt som går utanför deras ramar me normer.

Å me tanke på din morsa – som dessutom är sjuksköterska – har inget av sådant skräp i sej. Hon är garanterat fullkomlit normal å en go människa.

–Ja, absolut. Min mamma, vågar ja påstå, är fullt normal. Ja får väl tro på de du säjer. Men, förresten, va fick du annars för intryck av henne? Fast de blir nog bättre efter ett tag, när du fått lära känna henne mer.

Han vill inte vänta sej för mycket, för stora lovord av honom, innan han fått chansen att se vem hon är.

–Jo, men ja gillar din morsa. Hon är fräck – på ett positivt sätt – å verkar väldigt snäll.

Han vill inte tala om för honom att hon har tittat studerande och förtjust på honom, och att hon gjort honom en aning generad.

–Men va tyckte du om hennes yttre då? Tyckte du hon va snygg?

Han känner hur dum frågan är, men vill ändå få veta.

–Snygg, ja om! Du har en himla fräsch morsa ... Ja tycker också att du är väldigt lik henne, förutom att du är än mera lik din farsa å utifrån dom foton du visat på honom. Som helhet är du skrämmande lik din farsa, men på munnen å näsan är du nog mer lik din mamma. Eller ja vet inte ... Kanske att du har fått dina fyllia läppar från din farsa å linjerna av pussmunnen från din mamma. Du har stora å runda ögon, tjocka ögonbryn å ögonfransar, som du nog mer fått från din farsa. Fast din morsa kanske nopprar sina ögonbryn.

–Nä, de gör hon inte. Ja har fått mina ögon, ögonbryn å ögonfransar från pappa. De va nog säkert också från min pappas sida å släkt som ja fick min ärftlia sjukdom me synskada. Fast de är nog inget som går att bevisa. Men de är kanske lika bra de.

Han drar en djup och något klagande suck.

Faller i dämpad sinnesstämning.

Kim känner en viss dysterhet i luften. Den får honom att vilja försöka vända det, lätta upp stämningen och få Daniel att känna sig lite gladare.

–Men oavsett de ena eller andra, vem du är lik, så är du snygg som ...

Daniel vänder om i humöret, som i en handvändning, väntar och ler lyckligt, men hör inget mer.

–Som ... Får ja höra resten?

–Som ...

–Ja, som?

–Som en pussgurka, glider det ur Kim och han ger honom en smällkyss på munnen, får ett infall och dyker på honom.

Daniel rycker till något av överraskning, men besvarar kyssen med en intensiv kyss tillbaka. Att kyssas är något han älskar, speciellt med honom.

63 Avslöjade av Britt

Daniel, Kim och Britt, hos Daniel och Britt

Och just i detta ögonblick kommer Britt tillbaka för att fråga om de vill ha lite fika. Men hon hejdar sig i dörren, ser på dem och ler stort. Så söta de är, tänker hon och ler med hela ansiktet. Nu får hon den finaste och bästa bekräftelse man kan få på det som stod i brevet – Daniel har en kär pojkvän. Och inte vilken som helst, utan verkar vara mycket noga utvald. Han har god smak helt enkelt.

Kim upptäcker att hon har fått syn på dem. Men han anstränger sig till det yttersta att inte avslöja henne för Daniel. Han tänker att Daniel kanske inte skulle må bra av det, är kanske helt enkelt inte mogen för det. Hon ger en blink med ena ögat åt Kim, liksom ger honom ett godkännande, att han är okej och duger bra åt hennes son.

Försiktigt tar hon några kliv bakåt ut i hallen, harklar sig och säger:

–Jo, Daniel – å Kim. Har ni ätit nåt ...? Ni kanske är sugna på lite fika, kvällsmat.

Hon dyker upp i dörren igen och tittar in på dem. Nu har de hoppat isär som om en explosion skingrat dem åt. Daniel försöker låtsas som inget har hänt, som att Kim och han bara suttit oskyldiga på sängen. Kim har svårt att hålla sig för skratt.

–Nä tack, de är bra för mej. Ja måste ge mej iväg hem snart, för klockan börjar bli mycke. Ja ska upp å jobba tidit i morron bitti.

–Ja, va trevligt ... Ja menar – va jobbar du?

–Han är bagare, inflikar Daniel. Vi fika för en stund sen.

–Ååh, bagare som låter så kul å spännande, å gott dessutom, för att inte nämna doften från bageriet som man kan känna redan på långt avstånd. Ja, nä, men då får ja fika själv då.

Daniel och Kim tackar för vänligheten och ser att nu har de någon minut till för sig själva innan de måste skiljas åt. Det roliga här är att Daniel vet fortfarande ingenting om att mamma vet om i dubbel bemärkelse, både att han är homosexuell och att Kim är hans pojkvän. När Britt är på ett tryggt avstånd viskar Kim skoj-friskt till Daniel:

–Men din mamma såg ut att ha väldigt snygga bröst.

Daniel brister ut i skratt, för det lät så kul.

–Va? Snygga bröst. Kolla du in dom, din fuling.

Hans humör vänder tvärt och han ler varmt mot honom med en bred, flinande mun.

–Ja, minsann. De kunde ja faktiskt inte låta bli ... Ursäkta mej så mycke. Gud, din morsa har ju en lagom volym på dom. Dom såg faktiskt riktigt mjuka å goa ut. Vem vet! Ja kanske flirtar in mej hos henne redan i kväll. Kanske låter hon mej sova i sin säng i natt, så att ja slipper ge mej ut på cykeln i nattkylan. Va skulle du säga om de?

Han tycker det är kul och går nu in för att retas med honom. På något vis känns det extra kul, för han vet redan om att Daniel kan bli svartsjuk. Han kan nog aldrig drömma om att behöva konkurrera mot sin mamma.

–Hörru du! Du skulle bara våga. Ja varnar dej för att ens våga tänka i såna banor. Dessutom kommer du inte få de särskilt lätt me Morgan, om du försöker me nåt.

Han lyfter en knuten näve i luften framför honom. Gör ett kraftigt försök att se tuff och

hård ut. Till en början känner han att det går bra, men snart klarar han inte mer och börjar flina. Men Kim svarar inte utan sitter bara tyst och försjunken i sina tankar. Han kopplar bort allting, samtidigt som han tittar på honom och drömmer sig bort. Daniel får honom att må bra och stressa av ...

Kim har tittat på honom under en stund och kan konstatera hur snabbt hans humör växlar, till att han är glad igen. Han förvånas lite av det men blir också mycket glad över vad han har gjort. Tanken slår honom också, att det kanske finns något med honom som gör det förvånansvärt enkelt att få Daniel på humör igen. Det kanske bara är det att Daniel tycker så mycket om honom.

64 Behöver ge
sig av hem

Han vänder sig om mot väckarklockan och ser att den redan har blivit tio, räknar på fingrarna

och kommer fram till att det är runt fyra timmar till hans väckarklocka ska ringa, och han måste iväg och jobba.

Men han har också, sedan länge, en ganska bred och fri flexitid att kunna jobba på och mer utifrån bageriets behov.

Vissa dagar kan han gå till jobbet två gånger, ibland på kvällen för att göra i ordning degar till brödlimpor, frallor, tekakor och bullar som han sedan fryser in i det stora frysrummet. Han fryser in allt ojäst och ogräddat. Med andra ord gäller det att se till att frysrummet alltid är välfyllt från golv till tak med bröd och bullar som det bara är att ta fram, tina, jäsa och slutligen grädda i ugnen. På så vis behöver flera av dem inte gå upp för att arbeta tidigare än fyra, fem på morgonen, för att hinna baka färdigt brödet som ska köras ut till affärerna redan tidigt på morgonen.

Fast Kim behöver ofta starta sin arbetsdag redan vid tretiden på morgonen – som i morgon. Han sätter då på bakugnarna och gör degar till brödlimpor som ska direkt in i jäsrummet och sedan gräddas i ugnen. Även fryst bröd som har tinat under natten kör han in i jäsrummet innan det ska gräddas.

Men annars har han möjlighet att inte börja jobba förrän vid fyratiden. Det beror mycket på hur mycket som finns att göra.

Förövrigt är en av hans huvudansvar att se till att det alltid finns tillgång till färdigt, fryst, ogräddat bröd inne i frysrummet. Detta kan tas fram på kvällen för att tina under natten, för att slutligen på morgonen bli gräddat i ugnen, av bagerichefen Eric och de andra anställda.

För tillfället finns det gott om degbröd i frysrummet, som Kim ska hjälpa till med att grädda tidigt i morgon bitti, alltså redan om fem timmar. Eric behöver få sitta på sitt kontor hela dagen och sköta pappersarbete: från beställningar till fakturor och andra göromål.

–Kim, va tyst du blev. Har de hänt nåt? Du förstår väl att ja bara skoja me dej förut. Självklart tror ja inte att du är intresserad av min morsa.

–Nä, ja ska försöka låta bli ..., flinar Kim.

–Du har ju din Camilla. Men ja då, va finns ja, va kommer ja in? Eller är ja den som får sopa smulor?

Daniel sätter sig halvliggandes på sängen med ryggen lutad bak mot väggen. Benen är utsträckta framåt. Han håller händerna knäppta

på magen och med armbågarna i ett stöd mot sängen.

–Va inte dum nu, invänder Kim. Ja tycker om dej me. Du finns ju här nu, å ja hos dej. Är inte de bra?

–Ja, de är bra. Du ska veta att mej blir du inte av me nu. Nu är du min, bara min ... å ...

–Å?

–Ja, å Camillas.

–Okej då – å Camillas.

Kim ser att klockan är mycket och det är dags att bege sig hemåt. Han säger att han måste upp klockan kvart över två och jobba, men att det har varit himla trevligt i dag. Och på köpet har de båda funnit en ny vän hos varandra.

Han känner egentligen ingen lust att gå, men måste, behöver bege sig hem för att sova lite, innan en ny dag börjar.

Föreslår att de ska höras av någon dag snart igen. Daniel säger att han förstår ... och sträcker ut handen och lägger den vilande mot hans axel. Han reser sig upp och sätter sig mer ordentligt bredvid honom på sängen, flyttar över sin hand till Kims huvud och börjar känna i hans hår.

–Du har så mjukt å hälit hår. De är skönt att

ta i. De luktar gott också. Ja kan känna att du inte tog mammas schampo när vi duscha förut. Du valde min flaska med doft av äpple. Fast mammas schampo med syrendoft luktar också gott. Hon å ja brukar låna av varann ibland.

Han kör in näsan i Kims hår ännu en gång och drar in dofterna. Känner att han vill hitta på alla möjliga, naturliga och acceptabla anledningar för att få känna Kims närhet. Kim lutar sig fram över honom. Han luktar i Daniels hår, som även det har en skön doft av äpple. Och han burrar till med handen i Daniels hår.

BRITT I FUN- DERINGAR

65

Telefonsamtal

Britt och Morgan, telefon

Britt pratar en stund med Morgan i telefonen. Han gör försök att ge en bra förklaring till varför han inte hört av sig till henne förrän i dag. Men hon avbryter honom, är lite ursäktande och vill bagatellisera det hela, bryr sig inte längre om någon förklaring.

När han visar denna fina sida vänder det på allt. Allting går över till att bli som förut igen, som efter dansen på bygdegården.

Det känns bra att få prata med honom, få förlåta, och hon förklarar att det inte längre finns något som är fel. Det blev bara ett

missförstånd, ett feltänk – och möjligen från dem båda.

När de sagt hej då till varandra går hon en sväng ut på balkongen och röker en cigarett. Hon sätter sig i en vit plaststol.

Tankarna får i hög hastighet i hennes huvud, samtidigt som hon suger hungrigt på cigaretten.

66 Britt i skaffabarn- funderingar

Britt, balkong

På bara någon minut hinner hon tänka långt in i framtiden, om hur allt skulle kunna bli: på Morgan, hans barn, Daniel och henne som en familj. Så lång tid som hon har hoppats och längtat efter en riktig familj. En riktig familj ska vara fin med att man tycker om varandra, tar hand om varandra, kärleksfullt, så att alla kan

känna trivsel med harmoni.

Hon tänker på alla karlar som hon under åren har avvisat eller skickat iväg, då de inte passat för henne. Och en och annan karl har hon också mer eller mindre lyckats skrämma iväg. Då har hon gjort eller sagt något, som varit avtändande för honom, och han har sett sin chans och flytt iväg.

Vid ett tillfälle, med en man, som hon själv velat bli av med, men som inte fattat bättre ... använder hon en tvärtomtaktik. Hon försöker få fram vad han tycker om saker – som hon sedan, per automatik, går emot. Hon går emot, problematiserar, krånglar, vrider, ifrågasätter och för upp till diskussion, nästan allt han säger eller tycker i form av åsikter och ställningstaganden, tills han en dag tröttnar. Och sedan hör han inte av sig mer.

Jo, hon är mycket kräsen och har höga krav på mannen i sitt liv. Det har hänt att hon har tänkt hur det skulle vara om hon sänkte sina krav något. Men det var helt uteslutet. Hon skulle då istället ständigt ha något att reta sig på, med honom, som hon inte var nöjd med eller kunde känna sig tillfreds med.

Men då det gäller Morgan kan hon på något

vis intuitivt känna att han är något speciell. Hon vill ställa upp och ge honom mer än en chans. Kommer det svårigheter i form av olika konfrontationer, där de inte är överens eller kan dra jämt med varandra, vill hon vara villig att böja sig extra ödmjukt, så de tillsammans kan klara ta sig igenom det.

Förutom att Morgan ser väldigt bra ut och är trevlig, verkar han också vara den perfekta familjefadern. Hon tänker också på att han och hon skulle kunna få barn ihop. Än är det nog inte försent. Hon är ju bara trettioåtta år.

I annat fall kan de adoptera inom en snar framtid. Om det nu är försent för henne att få ett biologiskt barn, kan Morgan och hon bli adoptivföräldrar. Men det får inte bli förrän de varit tillsammans i minst några år och att de då är säkra på att de älskar varandra.

Hon tänker på hur Daniel skulle reagera över att de tog hem ett adoptivbarn som syskon. Jo, han skulle nog tycka om och välkomna det. Så väl känner hon honom.

Hon får en kittlande tanke på att göra båggedera, som en helgardering. De kan jobba på att hon ska bli med barn, samtidigt som de sätter igång en adoptionsprocess. Skulle hon bli med

barn, så får de ju ett extra med adoptionen, eller så kan de avbryta adoptionsprocessen. Redan efter sådär ett år har det nog inte hunnit så långt i processen, att ett barn sitter och väntar på dem. Och inte kan hon väl svika ett litet barn.

Men så vänder hon om i tankarna och tänker att nu är hon väl helt besatt av egoism. Adopterar gör väl de som i annat fall inte kan få barn. Morgan och hon har dessutom redan tre barn tillsammans. Han har en son, ett år yngre än Daniel och en femtonårig dotter. Morgan och hon kan försöka få ett gemensamt barn, men om det inte går ... så har de ju det bra som det är.

67 Britt i

slutarökataankar

Ute på balkongen fimpar hon sin andra cigarett i en glasburk halvfylld med vatten och sura fimpar. Tankarna fortsätter snurra i hennes huvud. På ett sätt känner hon sig rastlös och upprymd, men på ett annat också lugn, stark och

lycklig i tillvaron. Men det är som att hon har en överflödigt energi hon behöver bli av med. Hon skulle vilja sprattla iväg på något – något kul som dans eller annan rolig aktivitet där hon kunde göra av med denna överflödiga energi.

Hon tittar ner i glasburken med alla blöta, sura, gamla fimpar och känner en ohygglig stank stiga upp och slå mot näsan. Vilken äcklig sörja det är att se på, och det får henne att känna illamående. Hon bör sluta röka, och med det spara sin kropp. Med det skulle hon också spara en massa pengar på att sluta med denna onödiga last, detta begär. Hennes tidigare så kallade feströkande har mer gått över till ett vardagsrökande.

Men ibland är det också himla gott och på något vis en onödig nödvändighet.

Skulle hon komma på idén att sluta röka, klarar hon sig väl max i en vecka. Sedan kommer det något ivägen, någon glad och sjungande, kanske berusad, med en tänd cigarett mellan fingrarna, och förstör alltihop. Och efter ett par dagars kedjerökande är hon ikapp det antal cigaretter hon under de tidigare dagarna lyckats undvika. Med detta har hon snart tagit igen tidigare förlorad konsumtion.

Så det här med att sluta röka kräver något mer, näst intill att bli inlagd på behandlingshem.

Hon reser sig upp från stolen, kikar ut över den sena kvällen och ner över den något upplysta gården. Det börjar bli mörkt ute. En lampa i trappuppgången mitt emot är släckt och i uppgången bredvid står lampan och blinkar i förtvivlan att vilja lysa upp farstudörren. Hon tänker att hon ska ringa fastighetsskötaren i morgon och be honom byta dessa uttjänade lampor. Annars är allt på gården sig likt. En cykel ligger vält in mot en buske, en trehjuling står parkerad vid gungorna, och hinkar, spadar och krattor ligger kvarglömda i sandlådan.

68 Sen men
underbar kväll

Britt, Daniel och Kim, hos Daniel och Britt

Hon går in igen. Lämnar balkongdörren öppen. Går bort till Daniels rum. Hans dörr står öppen

med bara en liten glipa. Hon vet inte om hon ska störa honom nu. Står och smyglyssnar lite utanför dörren. Hör att de pratar om midsommarafton. Vill öppna dörren, fråga om de vill äta kvällsmat med henne, men hon vet inte om hon kan våga störa dem. Men att fråga dem om kvällsmat kan väl inte skada, tänker hon och knackar försiktigt på dörren.

Hon är glad för att Daniel har funnit en ny vän, för han har inte så många att umgås med, precis. De han träffar och har kontakt med bor en bit bort, i Norge eller Falköping, och är inga som han till vardags umgås med.

Inte heller träffar han och umgås med kompisar i skolan. Han går inte i skolan på samma sätt som förr. Har läst in det förlorade skolåret nian, med alla ämnen som ingår där. Och slutbetyget räckte för att komma in på vilken gymnasielinje han än önskat ... Och nu har han klarat av första terminen på Samhällsvetenskaplig linje, med goda resultat. Detta har han klarat mer eller mindre på distans, med böckerna på punktskrift eller inlästa på band. Idogt har han kämpat sig igenom ... i sitt mörker, med strålande resultat.

Det är bara det att han idag behöver mycket

mer tid, energi och lust att studera, än hur det var tidigare. Det mesta känns som det är den förlorade synens fel. Alla hans svackor, i säkert en ohygglig bergochdalbana, tar för mycket av hans energi, släpper så att säga ut luften och han får på något vis ofta börja om igen. Han kämpar med ett enormt tålamod och vilja och vet att målet finns någonstans långt där framme.

För att inte tala om hans självmordsförsök på vinden då han försöker somna in med hjälp av en massa tabletter, och han var mycket nära att lyckas ... Detta har slagit omkull mycket i livet, fått honom att ytterligare vackla i osäkerhet och misströstan.

Men hon brukar trösta sig med att det som inte dödar, det stärker. Och på något vis kanske man kan dra ett litet likamedtecken: Daniels kamp att hantera sina kriser har gjort flera framsteg – gjort honom till en överlevare. Hon är säker på att han är starkare i dag än tidigare. Men på vilket sätt, och hur kommer det visa sig?

Att han också försöker hänga sig någon månad senare, efter försöket med tabletterna, har hon ingen aning om. Inte heller Ragnar vet om det. Och nu vet hon om hans läggning till

killar och att han har en pojkvän. På något vis verkar allt att ordna upp sig för honom. Och han får börja känna glädje, lycka och i bästa fall möta en mening med livet.

Men hur långt självmordsbenägen är han och är all denna risk, fara för eventuellt återfall över nu? Fast detta är det nog ingen som har en minsta aning om. Inte heller han själv, annat än att han har lovat både henne och psykologen att komma med sina bekymmer när och om de dyker upp igen. Detta löfte som han redan har svikit i och med hängningsförsöket.

KVÄLLSMAT

69 Inbjudan till kvällsmat

Daniel, Kim och Britt, hos Daniel och Britt

–Ja, kom in! Mamma, va är de?

Han vrider ansiktet mot dörren.

–Hej, ja visste inte om ja våga störa er. Va gör ni? Ja ville fråga om ni är sugna på te å smörgås? Ja kan göra i ordning de å komma å hämta er när de är serverat.

Hon tittar på Daniel, som sitter på sin säng. Sedan på Kim. Och blicken fastnar av någon underlig anledning på honom, där han sitter och trycker bredvid Daniel, som om han håller andan.

Efter att hon tittat på honom en stund gör hon honom generad, och han tittar ner i golvet.

Han känner hela situationen något märklig. Varför tittar hon så på honom, tänker han och

känner en spändhet i luften som gör honom osäker på sig själv. Är det något konstigt med honom eller är det bara så att hon verkligen intresserar sig för och tänder på yngre män?

Han samlar mod till sig, vänder upp ansiktet och ger henne ett varmt leende tillbaka.

–Tack, men ja måste nog ge mej av hemåt nu. Ja måste upp tidigt i morron bitti å jobba – baka bröd.

Han känner hur enormt varm han blir i ansiktet. Det är som om han står framför en eld. Han flyttar sin blick från henne och bort mot fönstret istället.

–Snälla Kim, ber Daniel, de kan du väl ... bara en liten stund, så slipper du kvällsmaten hemma, å du kan hoppa i säng direkt. Du kan väl trycka ner en macka å en mugg te – för min skull.

Han tänker inte på hur ödmjukt han ber honom, att det kan väcka någon form av miss-tänksamhet i mamma. Känner att han trivs så bra med Kim och vill så gärna ha kvar hans gemenskap en liten stund till.

Hon ler inom sig och då hon ser hur generad hon gör Daniels vän. Men hon har ingen som helst avsikt med det. Det bara blir så. Hon

tycker bara att han är så enormt snygg och berusande söt. Det finns absolut en viss likhet mellan Daniels vän och Morgan. När hon ser på honom, är det nästan så hon kan se Morgan, och hon blir varm i hela kroppen.

70 Britt generar Daniel

Hon väntar på att han ska vända upp sitt ansikte mot henne igen.

Och snart gör han det. Då ler hon brett och stort mot honom.

–De är så kul att Daniel har funnit en ny vän. Efter vi flytta från Falköping, för ett halvår sen, har han mist en del kontakt me sina gamla kompisar. Ibland tänker ja att vi nog inte borde ha flyttat ... å ja kunde nog lika gärna ha pendlat dom fyra milen. Fast mitt förra arbete va inte så kul, å Daniel fixa denna fina lägenhet till oss här i Södra Ryd. Å här trivs vi väl bra ...

–Ja, här är klart bättre ..., säger Daniel och

lägger ingen kommentar till det hon sagt.

Och hon kan ju inte säga hela sanningen, om att hon var mobbad och utfrysst av flera av sina arbetskompisar på sitt förra arbete och att Daniel sedan han förlorat synen mist många av sina vänner. Denna sanning behöver hon varken genera sig själv eller Daniel med.

Men Daniel ändrar sig och tillägger:

–Mamma, de va mina så kallade kompisar som svek mej ... eller me finare ord: vi kom ifrån varann. Men de är ingen fara me mej, å ja trivs utmärkt här i Skövde. Dessutom kände ja mej sviken av hela min klass å dom som betytt nåt för mej, förutom Maria då. Hon har varit en klippa ... Å du behövde komma ifrån ditt arbete me dina så kallade arbetskamrater. Åt helvete me dom.

Kim flikar in:

–En riktig vän sviker inte – utan finns alltid där oavsett väder å vind. De kan regna å blåsa fanimej, men man finns där för varann ändå.

–Ja, Ragnar å Maria är såna fina vänner, säger Daniel.

Britt tar några kliv fram till Daniel, sätter sej bredvid honom på sängen, lägger armen om hans midja och håller om honom försiktigt. Hon

gungar dem lätt i sidled.

–Min älskling, säger hon med en något barnslig ton på rösten, va skulle ja ta mej till utan dej?

Hon vrider på huvudet och ger Kim en varm och avspänd blick. Han svarar med att flina generat tillbaka. Tänker att inte kan väl hon vara så farlig, och försöker spänna av lite.

Något besvärad frigör Daniel sig från hennes arm och suckar smått. Han vill vara själv med Kim.

–Okej, mamma. Du kan väl fixa me kvällsmaten nu.

71 Kim tänker
tillbaka

Kim är tyst och iakttar vad mor och son gör med varandra. Han tänker på sin mamma, på hur hon någon gång har gjort ungefär det samma med honom.

Fast han är säker på att det då aldrig sett lika

ärligt och äkta ut, som nu mellan Daniel och Britt, när han får all hennes kärlek öst över sig. Hon verkar älska honom förutsättningslöst, precis som han är, utan några som helst krusiduller.

När Kims mamma gjort liknande med honom, var det eller kändes det aldrig äkta, som det han ser nu. Då som Kims mamma gjort liknande har det ofta känts som hon bara gjort det för att kunna rentvå sig själv, rena ett dåligt samvete. Att det var ett sätt för henne att försöka vinna tillbaka något som gått förlorat – som hans kärlek till henne.

Oftast då som han får straff hemma, för något som han har gjort, är mamma så delaktig i att han får stryk. Det är i regel hon då som skvallrar för pappa om allt. Hon är oftast hemma, sköter hushållet, och pappa är ibland bortrest i flera dagar. Och där hemma har hon full koll på allt som händer. Det är som om hon skriver upp allt som händer där hemma på en komihåglapp.

Och allt detta hatar han henne för.

Hon var alltid så förbaskat trogen mot pappa, som en slav under honom, som samlar på poäng hos honom. Skulle hon, trots allt, missa

framföra en dumhet som Kim har gjort, som han hoppats skulle falla i glömska, så dök det upp förr eller senare ändå. Ibland var hans tillkortakommanden veckor gamla, men att de stått och väntat, som i kö, på att få bli avslöjade för pappa.

Så i ena stunden är hon elak, och värd att hatas, och i andra stunden söker hon sona sin ondska genom att försöka köpa Kims förlåtelse – kärlek. Men i hans ögon är hon inget annat än rakt igenom ond och ruten – som pappa.

Ibland händer det att pappa, när en dumhet blir alltför gammal, misstänker och anklagar henne för illojal mot honom. Då betraktar han henne som om hon håller saker bakom ryggen på honom, och han kan då ställa till ett rent helsike för henne. Sedan kan det bli hennes tur att få känna på hans hårda nävar med slag – och ibland piskan.

Eller så kan han gå in för att försöka skämma ut henne inför hela församlingen, att han avslöjar någon svaghet hos henne inför alla. Det kan bli nog så pinsamt och jobbigt för henne – att bli till åtlöje för alla.

Han är ju hennes överhuvud och hon ska bara lyda under honom och utan att ens våga

ifrågasätta hans ledarskap för familjen. Det är pappa som försörjer familjen och det är han som bestämmer.

Kim har några gånger frågat sig själv och tänkt på – om sanningen skulle fram – att det fanns nog inte någon i familjen som var direkt lycklig. Om man visat ett glatt leende, var det nog inte alls äkta och då bara en skrämmd ansiktsmask man gått och burit på.

Kim tittar på Daniel och hans mamma. Han tycker det ser mysigt ut när de visar denna kärlek för varandra. Kan både känna och se att det som Daniels mamma vill visa för Daniel är utom alla tvivel helt äkta. Hon har inget dåligt samvete undanstoppat någonstans. Det är kärleksfullt till hundra procent och helt naturligt.

Han tänker på hur Camilla brukar krama honom, och då är det också alltid lika äkta. Ibland är det med en mera och djupare inlevelse. Men då kan det bero på att de varit ifrån varandra under ett tag. Han älskar när hon kramar om honom, och hon behöver aldrig ha någon direkt anledning för att vilja ge honom sina enorma kramar. Det räcker med att hon tycker om honom så mycket för den han är. Det behövs aldrig högtider eller presenter för att

hon ska vilja ge honom sina enorma kramar.

72 Ännu ett
försök att bjuda
på fika

Britt tittar på Kim igen och tycker han ser lite tankspridd ut. Och i nästa sekund ler hon igen mot honom och säger:

–Men en mugg te å en smörgås, skulle inte de va gott? Vi har jordgubbste. Har du provat de? De är jättegott!

Hon gör ännu ett försök att övertala honom. Tycker samtidigt att det skulle vara intressant och kul att få lära känna Daniels nye vän, över en bit kvällsmat. Hon släpper taget om Daniel, reser sig upp från sängen och går bort mot dörren. Stannar till, vänder sig om och ska säga att hon nu går för att göra i ordning kvällsmaten, och om Kim skulle ändra sig, är han mycket

välkommen ... Hon ser att Kim vänder upp ansiktet och tittar på henne. Han ser mindre spänd ut nu.

–Okej, ja tack! Ja stannar gärna på en mugg te, men sen måste ja hem å sova. Jordgubbste låter gott å de har ja aldri provat, va ja kan komma ihåg.

Han ger Britt ett leende. Daniel föreslår att de ska gå med till köket, så kan han hjälpa mamma att duka. Kim tycker det är ett bra förslag och går med honom.

Kim slår sig ner på en köksstol framför fönstret. Här behöver han inte känna att han är ivägen. Han ber att få hjälpa till med dukningen, men det säger de bestämt nej till, för han är ju deras gäst.

De sitter alla tre samlade runt bordet. Kim tänker att det kanske uppfattas som oartigt om han inte vill äta, så han gör en ostmacka med röd paprika åt sig.

Britt är nyfiken och frågar om hans arbete på bageriet, var han bor, och om han trivs med att bo här i Skövde.

Kim försöker svara så gott han kan.

Britt berättar lite om sig själv, vad hon sysslar med på jobbet som på fritiden. Kim och

hon pratar och lär känna varandra utan att de tänker på att Daniel inte är med, att han inte känner sig delaktig i samtalet. Han sitter mest och lyssnar och är utanför. Sitter mitt i skottlinjen, som han är ganska van vid. Fast det är något han känner att han kan acceptera.

Han tuggar i sig en ostmacka med tomat och dricker upp sitt te. Fyller sedan på muggen med mera te och gör sig en ny macka som han sätter tänderna i.

Och snart kan han inte låta bli att sucka och det blir en djup suck – ett rop på att de ska vilja se honom.

–Men Daniel, suckar du, är du trött? säger mamma och sträcker ut en hand och lägger den på hans axel.

Kim skyndar sig att dricka upp sitt te och stoppar i sig det sista av smörgåsen. Han säger att nu är det hög tid för honom att fara hemåt. Ber att få tacka så mycket för sig och för den goda kvällsmaten. Britt svarar med att det är så lite så.

Kim reser sig upp från stolen, lägger handen på Daniels axel och föreslår att de ska höras av någon dag framöver. Det tycker Daniel är en lysande idé. Han lovar att höra av sig kanske

redan i morgon. Kim föreslår att de kan ringa ... Och han rufsar handen i sitt hår. Sedan frågar han om han får Daniels mobilnummer. Han stoppar handen i fickan efter lappen, läser på den, men inget mobilnummer, bara det fasta telefonnumret.

Daniel går och hämtar en penna, ger honom den och säger numren, så att han själv kan skriva ner dem på sin lapp. Han säger också, varnande, att det är mycket dyrare att ringa till en mobil än en fast telefon. Kim svarar att det känner han till.

73 Ett litet
avsked

Han går till hallen och drar på sig sina svarta, högskaftade tennisskor. Därefter lyfter han sin bag, öppnar dörren och vänder blicken mot Daniel.

–Du ska veta, Daniel, att de verkligen har varit en stor da i da, me att få träffa dej. Ja vill

få lära känna dej mer – å bättre.

–Tack! Ja tycker de samma. Ja skulle gärna vilja få göra massor me rolia saker me dej.

Daniel sträcker fram handen och drar tag i den grå joggingjackan som Kim har på sig. Han är ute efter att få en kram, gärna något mer, innan Kim går.

–Daniel, du drar sönder jackan.

–Men de gör inget, flinar Daniel och drar hårdare. Förresten är den min, å då får ja ju dra i den så mycke ja vill, eller?

Han flinar ännu mera och avslöjar stort sin hunger efter att få hålla om honom. Vill visa hur mycket han tycker om honom, hur mycket Kim betyder för honom.

Kim ger efter. Han förstår vad han vill och omfamnar honom rejält. Hör honom viska i hans öra om mamma är i närheten och ser ... Och när han får svaret att hon är i köket, chansar han och ger Kim en puss på kinden.

Och när han får en puss på kinden tillbaka, svarar han med att ge en kyss på kinden.

Och när han även får en kyss på kinden som svar tillbaka, ger Daniel honom en riktig kyss, och sticker in tungan i hans mun.

Och Kim möter upp. De kysser hungrigt

varandra.

Britt är på väg från köket till badrummet, men hejdar sig när hon ser det unga och söta paret i hallen. Hon smyger tillbaka till köket, ställer sig i ett stöd mot diskbänken och väntar ...

Det pirrar i hela kroppen, så här har hon aldrig känt förut. Det som de två unga männen har för sig känner hon är deras sak och det de gör känns så rätt. Ingen ska få ta det ifrån dem.

–Aaj, akta min rygg, säger Kim och skrattar gillande av att Daniel kramar honom hårt.

I nästa sekund står Britt i dörröppningen till köket och smygtittar förtjust, näst intill avundsjukt på dem.

Kim rycker till något av att se Britt ertappa dem ännu en gång, och han släpper taget om Daniel. Men han väljer att inte avslöja något för honom, med risk för att göra honom orolig. Han ser också, att då hon blir ertappad vänder hon sig snabbt om och går in i köket igen. Förstår att hon inte vill göra någon större affär av det hela, och med det känner han sig ganska lugn. Tänker att hon inte finner något obehag över, eller främmande med det hon sett. Han förstår också att hennes beteende inte kan vara särskilt

hotfullt för Daniel.

Britt sätter sig på en köksstol, håller i merta i sin mugg, och försöker bete sig som om ingenting har hänt. Hon kan inte sluta fascineras över synen och tanken på att Daniel har en pojkvän och att denne är så i hästväg snygg, söt, charmig, trevlig och go på alla sätt – en riktig svärmorsdröm ...

Men hur har han lyckats stöta ihop med honom? Är han en sådan jäkel på att ragga? Har han en sådan enorm egenskap, som hon ännu inte känner till så bra? Hon måste le glatt för sig själv. Hennes son, hennes egen son, är en riktig Don Juan.

Hon lutar fram huvudet över köksbordet och drar händerna genom håret i en svepande rörelse. Flinar för sig själv och tänker att han måste brås på henne. Även hon är ju så in i bänken kräsen. Men att Daniel också hanterar så bra att han är homosexuell ... Och med en sådan förbaskat god smak. Men att Kim är så lik Morgan ... Han skulle gott och väl ha kunnat vara Morgans son.

Efter att hon suttit och drömt sig bort en stund dyker Kim plötsligt upp i dörröppningen till köket. Hon hör hans rörelser och vänder sig

om, tittar upp och ger honom ett varmt leende.

–Ja, tack för mej då. De va trevligt att träffas.

Han lyfter handen i en vinkning till henne.

–Ja, tack själv. Du måste komma hit å hälsa på snart igen.

Hon vinkar tillbaka.

Han kliver fram, sträcker fram sin hand, och skakar hand med henne. Vänder sedan och går mot ytterdörren. Stannar till, och Daniel kommer mot honom.

–Vi hörs å syns snart igen, Daniel, säger han och grabbar försiktigt tag om skrevet på honom. Å då blir de ...

–Ja, va då?

–... mer konsekvenser.

–Absolut, va så säker, säger Daniel och grabbar försiktigt tag om skrevet på honom tillbaka.

Kim rufsar till honom i håret. Lutar fram huvudet och kysser honom igen. Daniel vill inte släppa taget. Kim flinar och säger att de får fortsätta nästa gång de ses. Och Daniel flinar tillbaka. Kim nyper honom lätt i skinkan, glider ur hans grepp och tar ett språng ut i farstun och nedför trapporna, i riktning mot sin cykel.

74 Fönstertitt

Kim hoppar upp på sin cykel. Innan han cyklar iväg tittar han upp mot Daniels hem och mot köksfönstret. Innanför fönstret lyser det varmt och inbjudande. Mitt i fönstret finns två lampor snidade i trä. Kim står kvar en liten stund och tittar, och plötsligt dyker Daniel upp i fönstret.

–Mamma. Kan du kolla om Kim är där utanför, så ja får vinka till honom?

Daniel står vänd med ansiktet mot fönstret, som att han tittar ut mot gården. Kim står en stund och tittar upp mot honom. Han vill vinka. Lyfter sin hand i luften och vinkar, men får så klart inget svar tillbaka.

Han känner en enorm ledsamhet för att Daniel inte har den möjligheten att se honom. Det är en sådan given självklarhet, men som han nog aldrig tänkt så värst mycket över. Inte förrän nu då Daniel dyker upp i hans liv.

Förut i dag har han känt det som att det bara blir för mycket för honom och då som han får sitt yrselanfall. Men nu känns det inte lika svårt längre. Det är bara ett stort faktum med att Daniel inte kan se med sina ögon. Han är så

stark både psykiskt som fysiskt. Är enormt viljestark och vill hela tiden försöka klara av sin situation så gott som det bara går på egen hand. Där det tar slut för honom – är det bra om det finns någon annan som kan ta vid och bli ett stöd.

Kim känner stor glädje i att vara med honom. Att Daniel aldrig kan se honom känns lite konstigt och ovant. Men det är ingenting som gör något och får inte spela någon roll. Dessutom är han van vid och näst intill lite trött på att ofta få höra av folk hur himla snygg han är.

Han tänker på hur Britt har tittat beundrande på honom i Daniels rum, som i köket, då de åt kvällsmat, och i hallen. Hon ska säkerligen grundligt och i detalj tala om för Daniel hur Kim ser ut.

Han känner en tår, en glädjetår trillar nedför kinden, och han vill vända om, springa upp igen och krama om honom. Men så tänker han att detta ju inte är ett avsked, ett farväl – utan något som bara har börjat.

75 Snyggga och fula människor

Kim, cykel

Kim kan ibland tänka på hur orättvist livet är ibland och då som det gäller människors olika utseenden. En del går omkring och känner sig så himla fula – medan vissa andra går omkring med sin skönhet, att den till slut nästan blir en last för dem.

Ibland vet man inte om folk tycker om och avgudar en för ens skönhet, för att man är så iögonfallande snygg. I vissa avseenden är det en sådan förbannad och nästan äcklig fördel med att man är snygg, även om man inte har tänkt sig en karriär som fotomodell.

Vissa människor kan gå och bli förmögna på sitt utseende. De behöver inte ha tillstymmelse till begåvning för att nå en toppkarriär. Med bara sina utseenden kan de ta sig fram och göra sig en rejäl förmögenhet.

Men Kim, han vill ta sig fram som bagare, även om det inte ligger någon större karriär i det

som väntar. Han tjänar trots allt hyfsat med pengar på att baka bröd och bullar. Känner också ett slags stolthet med det. Klarar sig bra på det och det får duga.

Och nu har han funnit en vän som tycker om honom precis så som han är, utan att ens veta exakt hur han ser ut. Han kan känna att han är omtyckt av Daniel mest för sin person och då inte så mycket sitt utseende. Det har också tidigare i kväll känts underbart att få bli kroppsligt eller utseendemässigt undersökt och utforskad av honom. Daniel har gjort sin undersökning av honom med sådan glädje och entusiasm.

Ibland kan Kim gå omkring med en nyfikenhet över hur det kan vara att få vara någon riktigt ful människa. Kanske bara för några dagar, en vecka eller så. Skulle folk se på honom på ett annorlunda sätt då? Skulle han bara få spela på sin person då och för att få bli omtyckt? Fast då skulle han kanske skrämmas av alla attityder och med det vilja tillbaka till sig själv igen.

Nej, det bästa är nog att bara försöka våga vara den man är och kanske försöka leta fram det bästa ur sitt lilla jag och med det försöka ta

sig fram med att försöka välja sina vänner.

Att vara en snygg person och bara ha folk runt omkring sig som tycker om en för att man är så snygg – är inte precis något att hänga i granen. Oavsett hur man ser ut, så är man ingen sämre människa för det. Om han istället var väldigt ful, skulle han väl inte baka sämre bröd för det.

76 Fönstervink

Daniel, Kim och Britt, hos Daniel och Britt

Kim tittar på Daniel som står med ansiktet vänt mot fönstret. Snart ser han även Britt stå bredvid med ansiktet tryckt mot fönstret, med händerna mot rutan formade som skygglappar runt ögonen, i ett försök att bättre kunna se ut i mörkret. Med det kan hon skärma av ljuset från köket. Och om hon släcker ljuset kommer de inte synas så bra utifrån. Om Kim är kvar där ute kan han tro att de lämnat köket.

–Jo, nu kan ja se att Kim är kvar ute på gården å han är på väg ... Men han tittar just nu upp på oss.

De vinkar till Kim som vinkar tillbaka.

–Han är så snäll, Kim. Fast att ja inte känner honom så väl ännu, så tycker ja redan om honom mycke.

Hans röst blir djup och ganska tung. Säger det som i en suck. Sucken finns där då han vet att han delar Kim med en annan, med Camilla.

När Kim står och vinkar får han en konstig känsla av att inte längre vilja åka hem. Han vill gå upp till Daniel igen, krypa ner i sängen med honom.

Tanken börjar snart både riva som slita i honom och han känner att han måste bryta detta känslokrig.

Och han vänder bort blicken från fönstret där nu bara Daniel står kvar.

Kim tar fart och cyklar hemåt. Han tar en genväg genom flera gårdar, tills han slutligen är ute på cykelvägen. Struntar i att sätta på cykelljuset. Men snart, en bit utanför bostadsområdet, blir det alltför mörkt för att kunna se vägen framför sig. Det känns lite kusligt ute trots att vädret är mycket ljumt och behagligt. Det är ganska vindstilla. Ändå känns det jobbigt.

Ett starkt vemod sköljer över honom. All den

mening med livet som han känt tidigare i kväll, känns som den sakta tynar bort. Gud, vad är det som händer, som gör att det känns så här? Det som har varit en så fin dag i dag, som gör att det egentligen inte finns något att klaga på.

Men kanske är det helt enkelt att den här kvällen, med allt positivt och glatt som hänt, har en baksida, som ger honom dåligt samvete och ångest över hur Camilla skulle reagera ...

Fast detta kommer hon ju inte få reda på.

Och Daniel kommer inte att avslöja något av det med risk för att förlora kontakten och vänskapen med honom.

Nej, det enda är nog att ta det lugnt och inte hetsa upp sig i onödan för något.

Ta det kallt.